

לי אמביציה להיבחר לתפקיד. שתי העובדות מערערות ומזימות את הטענה שלך.

● **ככל האירועים הקשורים לוועידה אתה לא רואה שום אלמנט עדתי? גם לא בהתקפות הפרזיות שיש בימים האחרונים על דוד לוי?**

אוי ואבוי למי שאומר שאלה דברים עדתיים. רק אדם שאין לו תבונה יכול לדבר כך. לוי הוכיח את עצמו כאדם נבון. כמנהיג כריסמטי עם כישרונות, ואיש לא יכול ליטול זאת ממנו. אבל אוי ואבוי אם אחרי כל ביקורת ציבורית ניאחז בנימוקים שהדברים נובעים מרקע עדתי.

● **ואני ככל זאת שואלת — אתה לא רואה הכול בדרך שאתה עברת וברוך שדן מרדור, למשל, עבר?**

יש הכול גדול מאוד. אני הייתי צריך להתגבר על יותר מיכשולים. אז מה?

● **אין כך שום מרירות?**

כמלאו הכנות — לא!

● **משום שעכשיו אתה יושב על כיסא של ער?**

מעולם לא היתה בי מרירות. ידעתי שצריך להיאבק, היה קשה, להיכנס לאוניברסיטה היה קשה. אני זוכר את הטיסה מפרס לארץ. כל שלב היה קשה.

● **באיזה גיל היית כשעלייתם לארץ?**

בגיל 5. כל שלב היה קשה. לגור במעברה, באוהל מתמוטט, היה קשה, אחר כך לקחו אותי, ילד קטן, לכפר ביל"ו, ואני התגעגעתי להורים. את חושבת שזה היה קל? והחורף הקשה של שנת 1951, כשהגענו הנה, גם הוא לא היה קל. את חושבת שגשארתי בי מרירות, או מישקעים של מרירות, או טינה? זו לא היתה אפליה מכוונת של המערך, המערך טעה.

● **כך אתה פותר את הבעיה — טעות אנוש?**

אלה לא היו טעויות מכוונות. אבל אחר כך, כל שלב שעברתי, ללמוד בבאר שבע ולהתמודד דרך נבחינות הבגרות, היה לי קשה מאד. רציתי להיות עיתונאי, היה לי קשה להיכנס לידעיות אחרונות אבל נכנסתי.

היה לי מאוד קשה להכנס לאוניברסיטה, ללמוד את לימודי ההכללה. מה את חושבת, שלא היו ריגעי ייאוש? היו.

● **אתה לא חושב שהמיכשולים שעמדו בדרךך היו תוצאה של תנאים חברתיים ושל אפליה?**

התנאים החברתיים הקשו והתפקיד שלנו היום, כאנשי ציבור, לסלק את כל התנאים הסביבתיים החברתיים, המקשים על הצעירים למצוא את מלאו הפוטנציאל הטמון בהם. זו חובתנו וזה מה שצריך לעשות. הצעירים בני עדות המזרח, טעוניהם טיפוח, לא ממצים את מלאו הפוטנציאל. זה תפקידי, לדאוג להם.

● **היית מגיע לאותו המקום?**

אוי לי אם אהשוב שהיגעתי לאן שהיגעתי בגלל מוצאי.

● **אולי כלפי עצמך התאמצת יותר, כדי להוכיח שגם אתה יכול?**

זה ניתוח פסיכולוגי של ילד שגרל במעברה. אני לא נכנס לניתוח הגורמים מדוע היתה לי אמביציה חזקה ורצון חזק, כסטודנט בן 24 התמודדתי על ראשות המועצה וזכיתי. יש בכך

„אני מציע תוכנית לסיווג מחדש של ערי הכיתוח. אני חושב שירוחם ומיצפה דמון ושלומי צריכה לקבל עדיפות על פני אריאל”

העזה וחוצפה. מה גרם לי לעשות את הדברים? המציאות התברית או המעברה שבה גדלתי.

● **אתה לא מריר על המדינה?**

לא, ממש לא.

● **איך זה יכול להיות?**

עובדה.

● **למה, אם כך, הגעת לתנועת החרות?**

האמנתי בתנועת החרות.

● **בגיל צעיר?**

בתוכן עברתי לבאר שבע, קודם למדתי בפנימיית בן שמן. כשבאתי לבאר שבע, לתיכון, זו היתה הפעם הראשונה שראיתי חברה עשירה, שראיתי מקורב בנייטונים, ביקרתי



נועם, ישראל, משה, גילה, דגנית ואריאל קצב. אין לי שום מרירות בגלל הדרך הקשה שעברתי!

לעומת זאת, אני חושב שישושים בעומק שיטחי יהודה ושומרון צריכים לקבל עדיפות על פני קריית מלאכי ועפולה.

● **ביקרת פעם בהתנחלויות האלה בשטחים הכבושים, ראת איזו תשתית, איזה מיבני ציבור ומערכות תאורה בנו שם? השווית עם עיריית פתוח?**

אין השקעות של מתרות ביהודה ושומרון. אין בנייה פאר, בריכות שחיה והיכלי תרבות. הממש" לה משקיעה מכיוון שהיא חייבת לשרת את האוכלוסיה, חייבים לתת מגורים. חייבים לפעול בכיוון היעד, שבסופו של דבר השטחים יהיו חלק בלתי נפרד מהמדינה. ביום מן הימים, אני מאמין, צריך יהיה להחיל את ריבונות ישראל על יהודה ושומרון.

המדינה חייבת לתת לתושבים גניילדים, מירפאות, תשתית כבישים, תשתית טלפונים. גם הצרכים הביטחוניים מחייבים, גם בלכנון השקענו. לא? חלק מההשקעות הן צרכים אוניקטיביים, חלק נובע מצרכים ביטחוניים, אילו היו משקיעים בבריכות שחיה, אולי הביקורת היתה מוצדקת. כאן הביקורת היא רק

חלמת שתהיה פוליטיקאי, היו לך אמר ביציות?

● **לא יודע, לא חלמתי. כשום אופן לא. מה רצית להיות?**

בעל חנות. זה כשהייתי ילד קטן מאוד, בכיתה אלה, או בית. יותר מאוחר חלמתי על עיתונות וגם עסקתי בזה במשך תקופה מסוימת. זו היתה חוויה.

● **גם כשסיימתי את השרות הצבאי וגם כשסיימתי את בחינות הבגרות, לא האמנתי שאלך לאוניברסיטה.**

● **לא האמנת שאתה יכול?**

היתה לי רתיעה. נרשמתי לחוג להיסטוריה בלבד, שוב מתוך אותה רתיעה, לא העזתי לקחת חוג אחר. רציתי ללמוד באוניברסיטה וזה עיניין אותי, כשעמתי את הטעם, ראיתי שאני יכול ונרשמתי גם לכלכלה וסיימתי את הלימודים בשנתיים. למרות זאת, היו הרבה ריגעי ייאוש. אז כבר הייתי נשוי עם ילד ופוליטיקאי צעיר.

● **גרת בירושלים?**

לא, נסעתי כל יום הבייתה ובחזרה.

● **גם היום אתה לא מספיק להיות הרבה בבית.**

זו באמת בעיה. בשבועות האחרונים התחלתי לשמוע ביקורת מהילדים. הם מתלוננים שלא רואים אותי מספיק, וזה מציק לי.

● **מה אתה מתכוון לעשות?**

אני אהשוב על זה. אני אומנם ישן כל יום בבית, אבל אשתי אומרת שזה בית המלון שלי — בא, אוכל וישן. את סופיה שבוע אני מקדיש למישפחה. אני לא נוסע בשבת.

● **מאז שאתה שר אתה שומר שבת?**

לא, זה עניין של תפיסת עולם. אשתי דתית, ועם הזמן התחלתי לשמור יותר ויותר, אז בשבתות אני כבית ואי אפשר לצאת לטייל עם המיישפחה. אבל באים אנשים ואתה מאבד את העצמאות. אבל אני לא מתלונן, אני בחרתי את זה.

● **השבוע היה כינוס מחאה של ראשי ערייהפיתוח, ואנשי הליכוד לא השתתפו.**

הדבר הזה הוא לא עניין פוליטי בין המערך לליכוד. בניגוד לדעתי, הממשלה, מסיבות פוליטיות חסרות זהגיון, לא בחרה ועדת שרים לנושא ערייהפיתוח. אני הגשתי תוכנית לממש" לה והיא מתעכבת כבר כמה חודשים על שולחן הממשלה.

● **אתה לא חושב שיש ממש בדברים שאמרו, כשטענו שהממשלה צריכה להפנות את המשאבים מההתנחלויות לעיריית פתוח?**

אני מציע תוכנית לסיווג מחדש של ערי הפיתוח. אני חושב שירוחם ומיצפה דמון ושלומי צריכות לקבל עדיפות על פני אריאל.

● **אתה אומר את זה גם לחברים שלך בחרות?**

„הור” הצביעו מכא”
כולם היו מכא”
אני
הזדהיתי עם חרות עוד
בתיכון”

לצורכי ניגוח פוליטי. אני מאמין שצריך לעשות סיווג מחדש של ערי הפיתוח.

● **ובכל זאת, חלק מההתנחלויות עומדות ריקות.**

אני צריך לשאול שאלה דומה ביחס לאף 15- ואף 16 מעלה אפרים. למשל, צריך לקבל עדיפות לגבי קריית מלאכי.

● **אתה תגיד את הדברים גם לתושבי קריית מלאכי?**

אני אומר את הדברים לעיתונאים, זו לא שיחה בארבע עיניים. כפי שאמרתי שצריך לתת עדיפות לקריית מלאכי על פני אריאל.

● **אתה חושב שזה בסדר שראשו ערייהפיתוח מן הליכוד לא השתתפו בכינוס המחאה השבועי?**

כנראה שהכוונה היתה פוליטית ולא עניינית.

● **בקריית מלאכי אין התמרמרות?**

לא, וגם אם יש, זה עניין סובייקטיבי. צריך להתייחס לשיטחי יהודה ושומרון כמו אל כל חלק אחר של מדינת ישראל. יש לשתחים חשיבות לאומית, ביטחונית וגם חברתית. וכמו שלא צריך להיות ממורמרים מדוע רוכשים מטוסי אף 15, וזה עולה עשרות מיליוני דולר — רים, בוודאי לא צריך להתמרמר על כך שמי ספקים מגורים למתיישבי יהודה ושומרון.

● **אתה אומר את זה גם לחברים שלך בחרות?**

כן, כשהייתי סטודנט, נבחרתי כראשי המועצה הצעיר ביותר בארץ. זה היה ב-1969. הפסדתי אז שנת לימודים באוניברסיטה. שימשתי ראש מועצה במשך שש שנים.

● **כשטתם לארץ מפרס, בגיל 5,**

19